

Pagaidu versija

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2023. gada 4. maijā (*)

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 135. panta 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts – 135. panta 1. panta l) apakšpunkts paredzētie izņēmumi no atbrīvojuma – Pastāvīgi uzstādītu iekārtu un mehānismu noma lauksaimniecības tīklu iznomāšanas ietvaros

Lietā C-516/21

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesfinanzhof* (Federālā finanšu tiesa, Vācija) iesniegusi ar 2021. gada 26. maija lēmumu un kas Tiesā reģistrēta 2021. gada 20. augustā, tiesvedībā

Finanzamt X

pret

Y,

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Likurģs [*C. Lycourgos*], tiesneši L. S. Rosi [*L. S. Rossi*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], S. Rodīns [*S. Rodin*] un O. Spinjana-Matei [*O. Spineanu-Matei*] (referente),

ģenerālvokāts: DŽ. Pitručella [*G. Pitruzzella*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ģemot vērā rakstveida procesu,

ģemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

– Vācijas valdības vārdā – J. Möller un A. Hoesch, pārstāvji,

– Eiropas Komisijas vārdā – R. Pethke un V. Uher, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2022. gada 8. decembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopājo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “PVN direktīva”) 135. panta 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu.

2 Šis līgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Finanzamt X* (X nodokļu pārvalde, Vācija; turpmāk tekstā – “nodokļu iestāde”) un Y jautājums par pievienotās vērtības nodokļa (PVN) uzlikšanu iekārtu un mehānismu nodošanai lietošanai lauksaimniecības tīklu iznomāšanas ietvaros.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

PVN direktīva

3 PVN direktīvas IX sadaļā ir ietverta 3. nodaļa “Atbrīvojumi citām darbībām”, kurā iekārtas minētās direktīvas 135. pants, kas ir formulēts šādi:

“1. Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa šādos darījumus:

[..]

l) nekustamo pašu iznomāšanu vai izīrēšanu.

2. Šā panta 1. punkta l) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums neattiecas uz:

[..]

b) transportlīdzekļu stāvvietu iznomāšanu/izīrēšanu;

c) pastāvīgi uzstādītu iekārtu un mehānismu iznomāšanu/izīrēšanu;

[..].

Dalībvalstis var piemērot papildu izņēmumus 1. punkta l) apakšpunktā minēto atbrīvojuma darbības jomai.”

Stenošanas regula Nr. 282/2011

4 Atbilstoši Padomes stenošanas regulas (ES) Nr. 282/2011 (2011. gada 15. marts), ar ko nosaka stenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2011, L 77, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2013. gada 7. oktobra stenošanas regulu (ES) Nr. 1042/2013 (OV 2013, L 284, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – “stenošanas regula Nr. 282/2011”), 13.b panta d) punktam:

“Piemērojot [PVN direktīvu], par “nekustamo pašumu” uzskata:

[..]

d) jebkuru elementu, iekārtu vai mašīnu, kura tika vai būs ierīkota ilgtermiņa lietošanai un kuru nav iespējams pārvietot, nenojaucot vai nepārvēidojot to vai būs tā.

5 Atbilstoši Regulas Nr. 1042/2013 3. panta trešajai daļai stenošanas regulas Nr. 282/2011 13.b pants ir piemērojams no 2017. gada 1. janvāra.

Vācijas tiesības

6 2005. gada 21. februāra *Umsatzsteuergesetz* (Likums par apgrozījuma nodokli) (*BGBI.* 2005 I, 386. lpp.) redakcijā, kas piemērojama pamatlīdž, 4. panta 12. punkta pirmajā teikumā ir

noteikts:

“No š? likuma 1. panta 1. punkta 1. apakšpunkt? min?tajiem dar?jumiem no nodok?a ir atbr?vota:
[..]

12.a. nekustam? ?pašuma iz?r?šana un iznom?šana, [..].”

7 Likuma par apgroz?juma nodokli redakcij?, kas piem?rojama pamatl?ietas faktiem, 4. panta 12. punkta otraj? teikum? ir konkretiz?ts, ka “no nodok?a neatbr?vo [...] t?du meh?nismu un citu iek?rtu iz?r?šanu un iznom?šanu, kas ir da?a no apsaimniekojam?s plat?bas (ekspluat?cijas apr?kojums), pat ja t?s ir b?tiskas ?kas da?as”.

Pamatlieta un prejudici?lais jaut?jums

8 No 2010. l?dz 2014. gadam Y iznom?ja dz?vnieku novietnes t?taru audz?šanai ar past?v?gi uzst?d?t?m iek?rt?m un meh?nismiem lauksaimniec?bas nomas ietvaros. Iesniedz?jtiesa uzskata, ka š?s iek?rtas un meh?nismi tostarp ietver r?pniecisko spir??u komplektu, kas paredz?ts t?taru barošana, k? ar? apkures, ventil?cijas un apgaismojuma sist?mu, kas saglab? to augšanas stadijai piel?gotu temperat?ru un apgaismojumu un garant? nepieciešamos audz?šanas apst?k?us, lai tos audz?tu l?dz kaušanas briedumam noteiktajam laikam. Min?t?s iek?rtas un meh?nismi bija ?paši piem?roti ?kas izmantošanai š?du m?jputnu audz?šanai.

9 Saska?? ar lauksaimniec?bas nomas noteikumiem Y sa??ma vienreiz?ju atl?dz?bu par dz?vnieku novietnes, k? ar? iek?rtu un meh?nismu nodošanu lietošan?. Y uzskat?ja, ka viss vi?a iznom?šanas pakalpojums ir atbr?vots no PVN.

10 Turpretim nodok?u administr?cija uzskat?ja, ka attiec?go iek?rtu un meh?nismu noma nav atbr?vota no PVN un ka nol?gt? vienot? nomas maksa, no kuras 20 % attiec?s uz meh?nismu un iek?rtu nomu, š?d? apm?r? bija j?apliek ar PVN. Š? administr?cija izdeva pazi?ojumus par nodok?a korekciju par str?d?gajiem gadiem.

11 *Finanzgericht* (Finanšu tiesa, V?cija), pamatojoties gan uz Tiesas, gan *Bundesfinanzhof* (Feder?l? finanšu tiesa, V?cija) judikat?ru, apmierin?ja Y celto pras?bu par šiem pazi?ojumiem, uzskatot, ka attiec?gais iznom?šanas pakalpojums ir piln?b? j?atbr?vo no nodok?a. Š? tiesa uzskat?ja, ka iek?rtu un meh?nismu nodošana lietošan? ir papildu pakalpojums dz?vnieku novietnes nodošanai lietošan? un ar? ir j?atbr?vo no nodok?a.

12 Nodok?u administr?cija par šo spriedumu iesniedza rev?zijas s?dz?bu *Bundesfinanzhof* (Feder?l? finanšu tiesa), kas ir iesniedz?jtiesa.

13 Šai tiesai ir šaubas par PVN direkt?vas 135. panta 2. punkta pirm?s da?as c) apakšpunkta interpret?ciju.

14 Iesniedz?jtiesa, pirmk?rt, pamatojoties uz 2018. gada 19. decembra spriedumu *Mailat* (C?17/18, EU:C:2018:1038), nor?da, ka r?pniecisko spir??u, apkures un ventil?cijas iek?rtu, k? ar? apgaismes sist?mu iznom?šana esot atbr?vota no PVN saska?? ar PVN direkt?vas 135. panta 1. punkta l) apakšpunktu. Š?du interpret?ciju apstiprinot ?stenošanas regulas Nr. 282/2011 13.b panta d) punkts, k? ar? V?cijas civilties?bas, atbilstoši kur?m objekti, kas past?v?gi piestiprin?ti dz?vnieku novietnei, ir b?tiskas t?s ?kas sast?vda?as, kur? tie ietilpst.

15 Otrk?rt, iesniedz?jtiesa uzskata, ka, neraugoties uz atš?ir?bu PVN direkt?vas 135. panta 1. punkta l) apakšpunkta un 135. panta 2. punkta pirm?s da?as c) apakšpunkta formul?jumus un neatkar?gi no atš?ir?b?m š?s direkt?vas valodu redakcij?s, lai interpret?tu min?t?s PVN

direktīvas 135. panta 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, iznomāšana un izīrēšana esot jāaplūko vienādi.

16 Treškārt, iesniedzējtiesa norāda, ka no 2021. gada 4. marta sprieduma *Frenetikexito* (C-581/19, EU:C:2021:167) izriet, ka tādā saimnieciskā darījumā gadījumā, ko veido pakalpojumu kopums, ir nepieciešams visaptverošs vērējums, lai noteiktu, vai vienu vai vairākus no šiem pakalpojumiem var nodalīt, un katrs no tiem parasti ir jāuzskata par atsevišķu un neatkarīgu pakalpojumu PVN piemērošanas nolūkā vai arī tie veido nedalīmu kopumu, ko nevar mēkšīgi sadalīt.

17 Iesniedzējtiesa precizē, ka *Finanzgericht* (Finanšu tiesa), pamatojoties uz šiem judikatūras principiem, ir nospriedusi, ka šajā gadījumā iekārtu un mehānismu, kas ir paši pielikti aprīkojuma elementi, kuri paredzēti tikai tātaru audzāšanas novietnes izmantošanai optimālos apstākļos, nodošana lietošanā ir papildpakalpojums attiecībā pret galveno nekustamo īpašuma nodošanas lietošanā pakalpojumu. Iesniedzējtiesa, kura citā 2018. gada 19. decembra spriedumu *Mailat* (C-17/18, EU:C:2018:1038), uzskata, ka šāds vērējums, kas liek uzskatīt, ka sniegtais pakalpojums ir vienots pakalpojums, atbilst Tiesas judikatūrai.

18 Iesniedzējtiesa uzskata, ka šajos apstākļos esot iespējamas divas PVN direktīvas 135. panta 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta interpretācijas.

19 Atbilstoši pirmajai interpretācijai Tiesas izstrādātie principi, lai noteiktu, ka pastāv ekonomiski nedalīms pakalpojums, ļāvu no PVN atbrīvot pakalpojumu, kas principā būtu apliekams ar šo nodokli atbilstoši PVN direktīvas 135. panta 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunktam, ja tas ir papildpakalpojums pakalpojumam, kas atbrīvots no nodokļa. Šo interpretāciju apstiprinot Tiesas judikatūra, it īpaši 1989. gada 13. jūlija spriedums *Henriksen* (173/88, EU:C:1989:329, 17. un 18. punkts), 2018. gada 19. decembra spriedums *Mailat* (C-17/18, EU:C:2018:1038) it īpaši attiecībā uz krājumu nodošanu restorāna nomas ietvaros un 2018. gada 18. janvāra spriedums *Stadion Amsterdam* (C-463/16, EU:C:2018:22), saskaņā ar kuru vienotam pakalpojumam ir jāpiemēro PVN likme, kas tiek noteikta atkarībā no galvenā elementa.

20 No tā izrietot, ka PVN direktīvas 135. panta 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta piemērošana attiecas tikai uz gadījumiem, kad pastāvīgi uzstādītu iekārtu un mehānismu nodošana lietošanā nav atkarīga no tākas vai zemes nodošanas lietošanā.

21 Saskaņā ar otro interpretāciju PVN direktīvas 135. panta 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā esot paredzēts sadalīt vienotus saimnieciskos darījumus, nošķirot pakalpojumus, kas atbilstoši šīs direktīvas 135. panta 1. punkta l) apakšpunktam ir atbrīvoti no PVN, no pakalpojumiem, kuri apliekami ar šo nodokli, kā noteikts minētās direktīvas 135. panta 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā.

22 Ar šādi interpretācijai esot pamatojums Tiesas judikatūrā, it īpaši 2020. gada 2. jūlija spriedumā *Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö* (Izvietošanas pakalpojums datu centrā) (C-215/19, EU:C:2020:518, 43. punkts), saskaņā ar kuru nekustamo īpašuma izīrēšanai piešķirtajam atbrīvojumam no nodokļa, kas esot balstīts uz šīs īres pasākuma rakstura atzīšanu, vairs nav pamata, ja minēto nomu papildina citas komercdarbības, piemēram, nekustamo īpašuma īpašnieka veikta pastāvīga uzraudzība, pārvaldība un uzturēšana, kā arī citu iekārtu nodošana rīcībā, kā dēļ, nepastāvot pavisam pašiem apstākļiem, tā pati noma vairs nevar tikt uzskatīta par galveno pakalpojumu. No tā varētu izrietēt, ka PVN direktīvas 135. panta 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minētā iekārtu un mehānismu nodošana lietošanā nenotiek pasīvi, bet to galvenokārt raksturo šo iekārtu un mehānismu uzturēšana funkcionālojā stāvoklī.

23 Šķodos apstākļos *Bundesfinanzhof* (Federālā finanšu tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai saskaņā ar [PVN] direktīvas 135. panta 2. punkta [pirmās daļas] c) apakšpunktu pienākums maksāt nodokli par pastāvīgi uzstādītu iekārtu un mehānismu iznomāšanu attiecas

- vienīgi uz atsevišķu (autonomu) šāda veida iekārtu un mehānismu iznomāšanu vai ar?
- uz šāda veida iekārtu un mehānismu (lauksaimniecības) iznomāšanu, kas, pamatojoties uz to pašu pušu starpā noslēgtu vienošanos par tās iznomāšanu (un kā tās papildpakalpojums), ir atbrīvota no nodokļa saskaņā ar PVN direktīvas 135. panta 1. punkta l) apakšpunktu?”

Par prejudiciālo jautājumu

24 Ar jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai PVN direktīvas 135. panta 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nav piemērojams pastāvīgi nostiprinātu iekārtu un mehānismu iznomāšanai, ja šā iznomāšana ir papildpakalpojums papildus galvenajam tās iznomāšanas pakalpojumam, kas sniegts saskaņā ar nomas līgumu, kurš noslēgts starp tām pašām pusēm, un kas ir atbrīvots no nodokļa atbilstoši šīs direktīvas 135. panta 1. punkta l) apakšpunktam, un ja šie pakalpojumi veido ekonomiski nedalāmu pakalpojumu.

25 PVN direktīvas 135. panta 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā ir noteikts, ka pastāvīgi uzstādītu iekārtu un mehānismu iznomāšanai nav piemērojams šīs direktīvas 135. panta 1. punkta l) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums no PVN nekustamā pašuma iznomāšanai un iznomāšanai.

26 Šajā ziņā no iesniedzējtiesas lūguma izriet, ka iesniedzējtiesai nav šaubu par PVN direktīvas 135. panta 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta piemērojamību situācijā, kurā pastāvīgi uzstādītu iekārtu un mehānismu iznomāšana nav atkarīga no nekustamā pašuma iznomāšanas vai iznomāšanas.

27 Tomēr iesniedzējtiesa uzskata, ka pamatlietā šādu iekārtu un mehānismu nodošana lietošanā ir pamatpakalpojuma, kas ir tās nodošana lietošanā, papildpakalpojums un ka tas nav nošķirams no pārdotajam minētā, tāpēc PVN piemērošanas nolūkā šā nodošana lietošanā ir vienots pakalpojums.

28 Atbilstoši Tiesas judikatūrai, ja darījums sastāv no elementu un darbību kopuma, ir jāņem vērā visi apstākļi, kādos notiek attiecīgais darījums, lai noteiktu, vai PVN mērķiem ar šo darījumu tiek sniegti divi vai vairāki atsevišķi pakalpojumi vai viens vienots pakalpojums (spriedums, 2021. gada 25. marts, *Y GmbH* (pašo risku apdrošināšana), C-907/19, EU:C:2021:237, 19. punkts un tajā minētā judikatūra).

29 Lai arī katrs darījums PVN piemērošanas nolūkā parasti ir uzskatāms par atsevišķu un neatkarīgu, darījumu, kuru veido ekonomiski nedalāms pakalpojums, nedrīkst mēģināt sadalīt, lai neizkropotu PVN sistēmas darbību. Pakalpojums ir vienots tad, ja divas vai vairākas sastāvdaļas vai darbības, ko nodokļu maksātājs sniedz klientam, ir tik cieši saistītas, ka tās objektīvi veido vienotu, ekonomiski nedalāmu darījumu, kura sadalīšana būtu mērķīga (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2021. gada 25. marts, *Q GmbH* (pašo risku apdrošināšana), C-907/19, EU:C:2021:237, 20. punkts un tajā minētā judikatūra).

30 Tā tas it pašā ir tad, ja viena vai vairākas sastāvdaļas veido galveno pakalpojumu, bet pārējās sastāvdaļas savukārt ir uzskatāmas par vienu vai vairākiem papildpakalpojumiem, uz kuriem attiecas tās pats nodokļu režīms kā uz galveno pakalpojumu. Pakalpojums it pašā ir uzskatāms par galvenā pakalpojuma papildpakalpojumu, ja tas pats par sevi nav klienta mērķis,

bet veids, k? vis?rt?k sa?emt pakalpojumu sniedz?ja galveno pakalpojumu (spriedums, 2021. gada 25. marts, *Q?GmbH* (?pašo risku apdrošin?šana), C?907/19, EU:C:2021:237, 21. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

31 Š?da ekonomiski nedal?ma pakalpojuma ietvaros uz papildpakalpojumu attiecas t?ds pats nodok?u rež?ms PVN jom? k? uz galveno pakalpojumu (šaj? noz?m? skat. spriedumus, 1999. gada 25. febru?ris, *CPP*, C?349/96, EU:C:1999:93, 32. punkts, un 2007. gada 21. j?nijs, *Ludwig*, C?453/05, EU:C:2007:369, 20. punkts).

32 Šaj? zi?? Tiesa ir nospriedusi, ka nekustam? ?pašuma noma, uz kuru attiecas PVN direkt?vas 135. panta 1. punkta l) apakšpunkts, un ar šo nomu saist?tu pakalpojumu sniegšana var b?t vienots nekustam? ?pašuma nomas pakalpojums PVN nol?k? (šaj? noz?m? skat. spriedumu, 2012. gada 27. septembris, *Field Fisher Waterhouse*, C?392/11, EU:C:2012:597, 28. punkts). Turkl?t 2018. gada 19. decembra spriedum? *Mailat* (C?17/18, EU:C:2018:1038, 39.–41. punkts) Tiesa ir nospriedusi, ka PVN direkt?vas 135. panta 1. punkta l) apakšpunkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka l?gums par nekustam? ?pašuma, kurš tika izmantots k? restor?na komercietelpas, k? ar? šai ekspluat?cij? vajadz?g? restor?na invent?ra un pat?ri?a pre?u ?re ir vienots pakalpojums, kur? nekustam? ?pašuma ?re ir galvenais pakalpojums.

33 Turkl?t, interpret?jot Padomes Sest?s direkt?vas 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, k? saska?ojami dal?bvalstu ties?bu akti par apgroz?juma nodok?iem – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma: vienota apr??inu b?ze (OV 1977, L 145, 1. lpp.), normas, kas formul?tas b?t?b? identiski PVN direkt?vas 135. panta 1. punkta l) apakšpunktam un 2. punkta pirmajai da?ai, Tiesa uzskat?ja – ?emot v?r?, ka j?dziens nekustamo ?pašumu iznom?šana noteikti ietver to ?pašumu iznom?šanu, kas ir š?s iznom?šanas galvenais priekšmets, un visu to lietu iz?r?šanu, kas ir t?s pal?gl?dzek?i, st?vvietu iz?r?šana nav izsl?gta no atbr?vojuma no PVN, kas paredz?ts nekustamo ?pašumu iz?r?šanai, ja t? ir cieši saist?ta ar š?du ?pašumu iz?r?šanu, un t?d?j?di abas iz?r?šanas ir no ekonomisk? viedok?a vienots dar?jums (šaj? noz?m? skat. spriedumu, 1989. gada 13. j?lijs, *Henriksen*, 173/88, EU:C:1989:329, 14.–17. punkts).

34 T?tad, k? ?ener?ladvok?ts b?t?b? nor?d?jis secin?jumu 39. punkt?, PVN direkt?vas 135. panta 2. punkts nav ties?bu norma, no kuras izriet?tu – k? to apgalvo V?cijas vald?ba – pras?ba vienotu saimniecisko dar?jumu sadal?t atseviš?os pakalpojumos.

35 Protams, no past?v?g?s judikat?ras izriet, ka j?dzieni, kas izmantoti, lai apz?m?tu PVN direkt?vas 135. panta 1. punkt? min?tos atbr?vojumus, ir interpret?jami šauri, ?emot v?r?, ka tie noz?m? atk?pes no visp?r?j? principa, saska?? ar kuru PVN tiek iekas?ts par katru pakalpojumu, ko par atl?dz?bu sniedzis nodok?u maks?t?js (spriedums, 2018. gada 19. decembris, *Mailat*, C?17/18, EU:C:2018:1038, 37. punkts un taj? min?t? judikat?ra). T?d?j?di iz??mumi no š?das ties?bu normas, ar kuru paredz?ta atk?pe no PVN piem?rošanas, k? d?? dar?jumi, uz kuriem tie attiecas, tiek aplikti ar nodokli, kas ir š?s direkt?vas pamatprincips, ir j?interpret? plaši (r?kojums, 2021. gada 1. decembris, Pils?tas zemes dienests, C?598/20, nav public?ts, EU:C:2021:971, 29. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

36 Tom?r šie principi neliedz piem?rot judikat?ru, saska?? ar kuru daž?diem pakalpojumiem, kas veido ekonomiski nedal?mu pakalpojumu, ir piem?rojams viens un tas pats PVN rež?ms. Tiesa ir nospriedusi, ka tad, ja dal?bvalst?m tiktu at?auts piem?rot daž?das PVN likmes daž?d?m ekonomiski nedal?mu pakalpojumu veidojoš?m sast?vda??m, t?m tiktu ?auts m?ksl?gi sadal?t šo pakalpojumu un risk?t izkrop?ot PVN sist?mas darb?bu (šaj? noz?m? skat. spriedumu, 2018. gada 18. janv?ris, *Stadion Amsterdam*, C?463/16, EU:C:2018:22, 26. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

37 Šaj? gad?jum? pamatlieta attiecas uz dz?vnieku novietnes, k? ar? šaj? ?k? past?v?gi

uzstādītu iekārtu iznomāšanu, kuras ir paši pielēgtas dzīvnieku audzēšanai, un nomas līgums ir noslēgts starp vienu un to pašu pusmi un par to tiek maksāta vienreizēja atlīdzība. Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai, kā tās, šādi, ierosina, šie pakalpojumi veido ekonomiski nedalāmu pakalpojumu.

38 Ja tas tā ir, tad no šā sprieduma 31.–33. punktā minētās judikatūras izriet, ka tad, ja pastāv ekonomiski nedalāms pakalpojums, ko veido galvenais pakalpojums, kurš atbilstoši PVN direktīvas 135. panta 1. punkta l) apakšpunktam ir atbrīvots no nodokļa, un tas ir nekustamā pašu iznomāšana vai izīrēšana, un papildpakalpojums, kurš nav nošķirts no galvenā pakalpojuma un kurš principā ir izslēgts no šā atbrīvojuma saskaņā ar šīs direktīvas 135. panta 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, papildpakalpojums tiek aplūkots ar nodokli tāpat kā galvenais pakalpojums. Tātad iesniedzējtiesai ir jānosaka, vai pakalpojumiem, kas veido šādu ekonomiski nedalāmu pakalpojumu, ir galvenais vai papildu raksturs.

39 Ēmot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu jāatbild, ka PVN direktīvas 135. panta 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nav piemērojams pastāvīgi nostiprinātu iekārtu un mehānismu iznomāšanai, ja šā iznomāšana ir papildpakalpojums galvenajam pakalpojumam, kas iznomāšanas pakalpojumam, kas sniegts saskaņā ar nomas līgumu, kurš noslēgts starp vienu un to pašu pusmi, un kas ir atbrīvots no nodokļa atbilstoši šīs direktīvas 135. panta 1. punkta l) apakšpunktam, un ja šie pakalpojumi veido ekonomiski nedalāmu pakalpojumu.

Par tiesāšanas izdevumiem

40 Attiecībā uz pamatlietas pusmi šā tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanas izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopājo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 135. panta 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tas nav piemērojams pastāvīgi nostiprinātu iekārtu un mehānismu iznomāšanai, ja šā iznomāšana ir papildpakalpojums galvenajam pakalpojumam, kas iznomāšanas pakalpojumam, kas sniegts saskaņā ar nomas līgumu, kurš noslēgts starp vienu un to pašu pusmi, un kas ir atbrīvots no nodokļa atbilstoši šīs direktīvas 135. panta 1. punkta l) apakšpunktam, un ja šie pakalpojumi veido ekonomiski nedalāmu pakalpojumu.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – vācu.